

Iubirea frătească

(25, 41, 145, 220, 227)

1. Când iu - bi - rea'n - tre frați ră - ceș - te

A - tunci I - su - se gră - beș - te; Tu cu a

Ta sfân - tă pu - te - re Re - var - să din nou

iu - bi - re! Un - de iu - bi - rea nu ar -

de Cre - din - ța 'co - lo se pier - de.

128

(76)

2. Aceasta Doamne o recunosc Și-n adevăr mărturisesc,
Când în noi iubirea se stinge Inima-i rece pustie.
Iubirea-i viața noastră De la Dumnezeu lăsată.

3. Doamne întru-una ne strânge Iubirea în noi aprinde,
Ca să putem toți, înainta În Duhul Tău toată vremea,
S-ajungem la săvârșire Și în a Ta fericire.

4. Doamne iubirea dintâi ține Că aceea-i din inimă,
În ea nu se află minciună Scoate-ți răul din inimă,
Prin ea putem să devenim Ucenici lui Christos să fim.

5. Vezi unde iubirea-i răcită Nu este viață sfântă,
Acela singur se arată Nici slăbiciunea nu iartă,
Dumnezeu îl părăsește Nemernicirea-l răcește.

6. Iubirea vrea-n societate Cu care-i credincios frate,
Ea lâng-acela se lipește Cari din inimă iubește,
Unde-n inimă-i iubire Acolo și Domnul vine.

7. Iubirea-i bună-ndelung rabdă Și în deșert nu aleargă;
Ea toată sarcina o poartă Și a se fâli nu caută,
Numa'n toate se smerește De tot răul, se ferește.

8. Iubirea numai drept se poartă Și ale sale nu caută.
Ea smerită vrea să devină Și se bucură-n lumină,
Dreptatea și adevărul Va rămânea, în tot veacul.

9. Iubirea tace și'mprumută Face bine și ajută;
Și când vrea lumea s-o defaime Ea în Dumnezeu se-ncrede;
Crede și nădăjduiește Și nicicând nu se căiește.

10. Dumnezeu e din veac iubirea Și unde-i El acolo-i ea.
Și care-i născut din Dumnezeu Iubirea-i ca și un pârau.
Care-n adevăr iubește Fiu Tatălui, se numește.